

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/18/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811202527
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8811202527.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Koval'ovej v právnej veci žalobcu: MUDr. R. V., bytom M. č. XXX, právne zastúpeného: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka, Štúrova č. 20, Košice, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom vnútra SR, so sídlom Bratislava, Pribinova č. 2, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 22.07.2014 č.k. 4C/74/2011-195 jednohlasne takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 161,92 Eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 31.3.2011 domáhal zaplata sumy 4.000,- € a náhrady trov konania. V odôvodnení žaloby poukázal na to, že podaním doručeným OR PZ Vranov nad Topľou dňa 9.7.2008 oznámil, že S. Y. v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou, sp. zn. 3C/237/2007 uviedla nepravdivý údaj o tom, že mal vyklčovať porasty rastúce pri hranici ich pozemkov, v dôsledku čoho konanie vedené pred Okresným súdom Vranov nad Topľou, sp. zn. 3C/237/2007 súd uznesením 3C/237/2007 zo dňa 30.5.2008 zastavil a zaviazal MUDr. V. (vtedy žalovaného) na povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov z dôvodu podľa § 146 ods. 2, veta druhá OSP, v zmysle ktorej, ak sa pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Žalobu odôvodnil okrem iného tým, že „...postup viacerých zložiek polície pri vybavovaní podania žalobcu zo dňa 9.7.2008 a podaní na tento list nasledujúcich, nebol v súlade s ustanoveniami právnych predpisov, vrátane interných predpisov upravujúcich postup policajných orgánov pri objasňovaní priestupkov.“

Okresný súd po vykonanom dokazovaní vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 11.11.2011 tak, že žalobu zamietol a zaviazal žalobcu na povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania.

O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 8Co/55/2012 zo dňa 25.2.2013 tak, že zrušil rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Dôvody, pre ktoré tak rozhodol popísal takto: „Treba prisvedčiť odvolateľovi v tom smere, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Konštatovanie, že súd považuje obsah písomných oznámení MV SR zo dňa 16.12.2009 a OR PZ Vranov nad Topľou zo dňa 13.5.2010 za dostatočné zadostučinenie vzhľadom na ujmu (tvrdenú žalobcom) spôsobenú nesprávnym úradným postupom, považuje odvolací súd za prípad, keď právne závery zo skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú. Tento záver trpí

tiež úplnou absenciou dôvodov rozhodnutia. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia tiež nemožno zistiť, ako súd prvého stupňa k záveru, že žalobcom tvrdená ujma nezakladá nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, dospel.“

Odvolací súd uložil okresnému súdu v novom konaní rozhodnutie zdôvodniť spôsobom vyplývajúcim z § 157 ods. 2 OSP.

Okresný súd nariadil pojednávanie, na ktorom dňa 22.07.2014 právna zástupkyňa žalobcu zotrvala na svojich doterajších podaniach a prednesoch a trvala na tom, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 4 000 € a nahradiť trovy konania s uvedením, že nesprávnym úradným postupom orgánov policajného zboru pri vybavovaní oznámenia žalobcu zo dňa 9.7.2008 došlo k tomu, že jeho oznámenie nikdy nebolo vybavené zákonom predpísaným spôsobom, nemohlo byť ani zistené, či p. S. Y. spáchala priestupok, alebo nie. Takéto rozhodnutie prípadne o tom, že priestupok spáchala, nemohol žalobca predložiť v spomínanom konaní vedenom na OS Vranov nad Topľou, čo preňho znamenalo ujmu v tom, že trovy konania, ktoré mu boli uložené zaplatiť, aj zaplatiť musel, a pokiaľ bolo žalobcovi vyčítané, že zahlcoval orgány PZ SR viacerými podaniami, právna zástupkyňa poukazovala, že nie žalobca spôsobil to, že jeho podanie nebolo vybavené zákonom predpísaným spôsobom, ale boli to práve orgány policajného zboru, ktoré takýto následok spôsobili. Žalobca bol tým, ktorý sa nedomohol nápravy vo vzťahu k nesprávnemu vybaveniu svojho podania zo dňa 9.7.2008.

Zástupkyňa žalovaného na pojednávaní konanom dňa 22.07.2014 taktiež zotrvala na predchádzajúcich písomných, aj ústnych vyjadreniach s uvedením, že samotné konštatovanie porušenia postupu zo strany orgánu verejnej moci nezakladá automaticky nárok na náhradu škody a už vôbec nie nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, teda neboli splnené podmienky pre priznanie nároku žalobcu, preto navrhla žalobu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

Okresným súdom zistený skutkový stav popísaný v rozsudku zo dňa 11.11.2011 sa v ničom podstatnom nezmenil a súd len v snahe o zjednodušenie preskúmateľnosti tohto rozsudku opakovane uvádza najdôležitejšie skutkové okolnosti:

V konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou sp. zn. 3C/237/2007, v ktorom sa žalobkyňa S. Y., bytom M. č. XXX, domáhala voči žalovanému MUDr. R. V. (teraz žalobca) rozsudku, v ktorom by ho súd zaviazal urobiť určité opatrenia na ochranu jej vlastníckeho práva na hranici pozemkov vo vlastníctve účastníkov konania, súd uznesením č.k. 3C/237/2007-64 zo dňa 30.5.2008 konanie zastavil, nakoľko žalobkyňa písomným podaním pred začatím pojednávania zobrala návrh na začatie konania späť v celom rozsahu s odôvodnením, že konaním žalovaného došlo k vyklčovaniu porastov na hranici pozemkov, ktoré sú vo vlastníctve účastníkov konania.

Citovaným uznesením súd zaviazal žalovaného MUDr. R. V. zaplatiť S. Y. trovy konania vo výške 5.784,70 Sk. MUDr. R. V. podal proti uvedenému uzneseniu odvolanie, v ktorom uviedol, že on žiadne stromy nevyklčoval, iba prevádzal bežnú údržbu zelene. Uznesením Krajského súdu v Prešove 2Co/124/2008 zo dňa 25.9.2008 bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou 3C/237/2007 zo dňa 30.5.2008 v napadnutom výroku a o trovách konania. Uznesením Najvyššieho súdu SR 3Cdo/6/2009 zo dňa 19.3.2009, bolo dovolanie MUDr. R. V. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 25.9.2008 sp. zn. 2Co/124/2008, odmietnuté.

Žalobca podaním zo dňa 9.7.2008 podal podnet na preverenie skutočností nasvedčujúcich tomu, že konaním pani S. Y. bytom M. XXX, žalobkyne v súdnom spore vedenom na OS Vranov pod sp. zn. 3C/237/2007, mohlo dôjsť k spáchaniu priestupku tým, že uviedla nepravdivé údaje v konaní pred súdom.

Riaditeľ OO PZ Vranov nad Topľou upovedomil oznamovateľa (žalobcu) listom sp. zn. ORP-P-660/PP-VT-08 zo dňa 8.9.2008, o tom, že bolo prešetrené jeho oznámenie zo dňa 9.7.2008 s výsledkom, že v danej veci nejde o trestný čin ani o priestupok. Oznamuje mu ďalej, že: „Vo veci vyklčovania stromov, ktoré rástli na hranici pozemkov medzi železnými stĺpkami, ktoré ste vykonali v mesiaci marec 2008 sa jedná o občiansko-právny spor, ktorý bol riešený Okresným súdom vo Vranove nad Topľou č.k.: 3C/237/2007. Prípado bol odložený podľa § 60 ods. 3 písm. a) zák. SNR č. 327/1990 Zb., nakoľko vo veci nejde o podozrenie z priestupku.“

Žalobca sa od 22.11.2008 opakovanými sťažnosťami a podaniami domáhal náležitého prešetrenia postupu policajta vybavujúceho jeho podanie zo dňa 9.7.2008.

Žalobca bol po prešetrení radu jeho podaní listom Okresného riaditeľstva PZ Vranov nad Topľou zo dňa 13.5.2010 (čl. 15) upovedomený o prijatých opatreniach na základe zápisnice z prešetrenia sťažnosti. Riaditeľ OR PZ konštatuje, že za nedostatky pri postupe vybavenia podania žalobcu zo dňa 22.11.2008 je zodpovedný zástupca riaditeľa pre výkon služby OO PZ Vranov nad Topľou. Nakoľko však k pochybeniu zodpovednej osoby došlo ešte v roku 2008 nebolo možné za toto disciplinárne previnenie uložiť disciplinárne opatrenie. Aby sa však predišlo obdobným pochybeniam u zodpovednej osoby, bolo vykonané preškolenie a výsledok z prešetrenia sťažnosti bol zovšeobecnený na mesačnom hodnotení práce OO PZ Vranov nad Topľou konanom v mesiaci máj 2010.

Žalobca v odôvodnení odvolania podaného proti rozsudku okresného súdu zo dňa 11.11.2011 upozornil, že vyššie uvedená reakcia Okresného riaditeľstva PZ Vranov nad Topľou listom zo dňa 13.5.2010 riešila nesprávny úradný postup týkajúci sa vybavenia sťažnosti žalobcu zo dňa 22.11.2008. Žalobca v súvislosti s okruhom súdom skúmaných úradných postupov uviedol, že „súd v konaní nie celkom sústredene vnímal obsah listinných dôkazov, na ktoré sa v citovanej časti odôvodnenia odvoláva a to predovšetkým so zreteľom na to, ktoré konanie bolo nesprávnym úradným postupom, na základe ktorého sa žalobca domáhal náhrady nemajetkovej ujmy“. Žalobca v odôvodnení odvolania podanému proti rozsudku okresného súdu zo dňa 11.11.2011 zdôraznil, že „právnym dôvodom uplatneného nároku žalobcom, je pochybenie orgánov polície pri vybavení jeho podania zo dňa 9.7.2008“.

Z oznámenia Ministerstva vnútra SR zo dňa 16.12.2009 vyplýva, že bolo konštatované porušenie služobných povinností pri prešetrovaní opakovanej sťažnosti zo dňa 9.11.2009, aj sťažnosti zo dňa 20.5.2009, ako aj sťažnosti zo dňa 6.3.2009. Žalobca bol súčasne upovedomený o tom, že zo strany nadriadeného budú voči dotknutej osobe vyvodené opatrenia na zabránenie podobných pochybení.

Žalobca v odôvodnení odvolania podanému proti rozsudku okresného súdu zo dňa 11.11.2011 upozornil, že predmetom vyššie uvedeného oznámenia Ministerstva vnútra SR zo dňa 16.12.2009 opäť nebol žalobou namietaný nesprávny úradný postup orgánov polície pri vybavení jeho podania zo dňa 9.7.2008.

Odvolací súd v uznesení sp. zn. 8Co/55/2012 zo dňa 25.2.2013, ktorým zrušil rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, uložil okresnému súdu opätovne rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť v súlade s § 157 ods. 2 OSP.

Podľa § 157 ods. 2 OSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Okresný súd v snahe o splnenie povinnosti uloženej odvolacím súdom uvádza, že pri rozhodovaní o uplatnenom nároku, ktorý má plynúť z nesprávneho úradného postupu, súd vychádzal z už skôr citovaného odôvodnenia odvolania žalobcu podaného proti rozsudku okresného súdu (zo dňa 11.11.2011), v ktorom jasne určil podanie žalobcu, pri vybavení ktorého malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu - k pochybeniu orgánov polície malo dôjsť pri vybavení jeho podania zo dňa 9.7.2008.

Žalobca v odôvodnení odvolania podaného proti rozsudku okresného súdu zo dňa 11.11.2011, totiž vytýkal súdu (okrem iného), že vyhodnocoval nesprávne určený nesprávny úradný postup týkajúci sa vybavenia iných podaní žalobcu. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že okresný súd sa v (zrušenom) rozsudku zaoberal hodnotením úradného postupu žalovaného týkajúceho sa vybavenia iných podaní žalobcu v dôsledku jeho žalobného návrhu, v ktorom okruh svojich podaní, pri vybavení ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, vymedzil takto: „ Z doposiaľ uvedeného nesporne vyplýva, že postup viacerých zložiek polície pri vybavovaní môjho podania zo dňa 9.7.2008 a podaní na tento list nasledujúcich, nebol v súlade s ustanoveniami právnych predpisov, vrátane interných predpisov upravujúcich postup policajných orgánov pri objasňovaní priestupkov.“

Z citovaného je zrejmé, že žalobca okrem spôsobu vybavenia jeho podania zo dňa 9.7.2008 namietal aj nesprávny úradný postup pri vybavení „podaní na tento list nasledujúcich“. Práve vo vzťahu k vyhodnoteniu spôsobu vybavenia tohto okruhu podaní žalobcu súd v (zrušenom) rozsudku uvádzal závery oznámenia Ministerstva vnútra SR zo dňa 16.12.2009 týkajúce sa porušenia služobných povinností pri prešetrovaní opakovanej sťažnosti zo dňa 9.11.2009, aj sťažnosti zo dňa 20.5.2009, ako aj sťažnosti zo dňa 6.3.2009.

Žalobca však v každom štádiu konania disponuje s návrhom a je jeho výsostným právom meniť, či upresňovať odôvodnenie návrhu. Žalobca tak urobil v odôvodnení odvolania, v ktorom jednoznačným špecifikovaním podania žalobcu, pri vybavení ktorého malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu - k pochybeniu orgánov polície malo dôjsť pri vybavení jeho podania zo dňa 9.7.2008, zúžil okruh skúmaného úradného postupu polície na spôsob vybavenia jeho podania - „podnet na preverenie“ doručený OR PZ Vranov nad Topľou dňa 9.7.2008 (žalobca žiadal preveriť skutočnosti uvádzané S. Y. bytom M. XXX, v súdnom spore vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou, sp. zn. 3C/237/2007).

Pred samotným hodnotením úradného postupu polície pri vybavení podania žalobcu- „podnet na preverenie“ doručenom OR PZ Vranov nad Topľou dňa 9.7.2008, súd za potrebné považuje uviesť, že skutočnosti uvádzané žalobcom o tom, že nevyklčoval porasty a teda nezavinil, že konanie vedené pred Okresným súdom Vranov nad Topľou, sp.zn. 3C/237/2007, sa muselo zastaviť, vyhodnocoval aj Krajský súd v Prešove - v rámci konania o odvolaní MUDr. V. proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 3C/ 237/2007 zo dňa 30.5.2008, ktorým Okresný súd Vranov nad Topľou konanie zastavil a zaviazal MUDr. V. (vtedy žalovaného) na povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov z dôvodu podľa § 146 ods. 2, veta druhá OSP, podľa ktorej ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Krajský súd v Prešove v odôvodnení uznesenia 2Co/124/2008, zo dňa 25.9.2008, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, sa teda musel vyrovnáť s argumentáciou žalobcu (obsahom totožnou s podstatou oznámenia Dr. V. - list žalobcu doručený OR PZ Vranov nad Topľou 9.7.2008 na čl. 17,18), ktorý v odvolaní uviedol, že nevykonaním žiadne klčovanie a teda nezavinil, že konanie sa muselo zastaviť a preto pri zastavení konania pre späťvzatie žaloby žalobkyňou nemal byť zaviazaný na náhradu jej trov vzniknutých v konaní. Krajský súd v Prešove v odôvodnení uznesenia 2Co/124/2008, zo dňa 25.9.2008, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, sa s dôvodmi odvolania MUDr. V. vyrovnal takto: „K späťvzatiu žaloby došlo z dôvodu, že žalovaný ešte pred prvým pojednávaním splnil to, čoho sa ona domáhala žalobou a iba z uvedeného dôvodu zobrala žalobu späť“ (posledný odsek čl. 101 spisu 3C/237/2007).

Žalobca v odôvodnení odvolania proti rozsudku okresného súdu zo dňa 11.11.2011 poukazoval na to, že sa domáhal nemajetkovej ujmy plynúcej mu z nesprávneho úradného postupu polície pri vybavení jeho oznámenia zo dňa 9.7.2008 a že obsah písomného oznámenia Ministerstva vnútra SR zo dňa 16.12.2009 a písomného upovedomenia o prijatých opatreniach OR PZ Vranov nad Topľou zo dňa 13.5.2010, týkajúce sa nedostatkov zistených Oddelením kontroly KR PZ Prešov v konaní ORP-P-660/PP-VT-2008 sa netýkali nesprávneho postupu polície pri vybavovaní podania žalobcu zo dňa 9.7.2008 - teda týmto nemohlo byť poskytnuté dostatočné zadosťučinenie.

Súd opätovne sa zaoberajúc argumentáciou žalobcu uvádza, že jeho podanie doručené OR PZ Vranov nad Topľou dňa 9.7.2008, ktoré právny zástupca žalobcu označil za oznámenie o priestupku, bolo vybavené oznámením Obvodného oddelenia PZ Vranov nad Topľou zo dňa 8.9.2008 (čl. 16) tak, že: „Prípado bol odložený podľa § 60 ods. 3 písm. a) zák. SNR č. 372/1990 Zb., nakoľko vo veci nejde o podozrenie z priestupku“.

Podľa zák. č. 372/1990 Zb., o priestupkoch, v znení účinnom v čase od 1.apríla 2008 do 1. augusta 2008, teda v znení účinnom, v čase, kedy malo dôjsť k spáchaniu priestupku, zmysle ust. § 60 ods. 3 písm. a), správny orgán vec odloží záznamom, ak nie je podozrenie z priestupku alebo ak nemožno priestupok prejsť.

Podľa § 66 ods. 3 cit. zák., rozhodnutie o odložení veci sa nevydáva. O odložení veci sa upovedomí len poškodený.

Procesne presne podľa vyššie citovaných ustanovení postupoval policajný orgán, ako orgán oprávnený objasňovať priestupky.

Pozornosti súdu neušlo, že sám oznamovateľ neposkytol orgánu oprávnenému objasňovať priestupky potrebnú súčinnosť, napriek povinnosti uvedenej v § 56 ods. 2 zák. č. 372/1990 Zb., o priestupkoch, podľa ktorého, každý je povinný podať správnym orgánom a orgánom oprávneným objasňovať priestupky nevyhnutné vysvetlenia na preverenie došlého oznámenia o priestupku (§ 67 ods. 2); podanie vysvetlenia sú oprávnené odoprieť, ak by im alebo osobám blízkym hrozilo nebezpečenstvo postihu za priestupok, prípadne za trestný čin alebo by porušili štátne alebo služobné tajomstvo alebo zákonom výslovne uloženú alebo uznanú povinnosť mlčanlivosti.

Žalobca paradoxne ako oznamovateľ skutočností, ktoré žiadal preveriť, odmietol podať dňa 25.7.2008 vo veci vysvetlenie. Zo záznamu OO PZ Vranov nad Topľou vyplýva že: „Na základe uvedeného oznámenia bol dňa 25.7.2008 požiadaný MUDr. R. V. o podanie vysvetlenia k svojmu písomnému oznámeniu zo dňa 9.7.2008, nakoľko uvedené písomné oznámenie je nezrozumiteľné a je veľmi ťažko zistiť a pochopiť, čoho sa menovaný v oznámení domáha. MUDr. R. V. odmietol podať vo veci vysvetlenie, pričom uviedol, že vypovedať a celú vec ozrejmi za prítomnosti svojho právneho zástupcu, pričom určil svojho právneho zástupcu JUDr. Ivetu Rajtákovú, ktorá má Advokátsku kanceláriu v Košiciach, ul. Štúrova 20. S menovanou sa nepodarilo skontaktovať aj napriek viacerým telefonátom na jej kanceláriu. U pracovníčky kancelárie bolo zistené, že menovaný JUDr. Ivetu Rajtákovú nepožiadala o právne zastupovanie vo veci horeuvedeného písomného oznámenia, no menovaná MUDr. R. V. právne zastupovala na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou vo veci vlastníckeho práva S. Y. č.k. 3C/237/2007.

Menovaný bol predvolaný k výsluchu na deň 28.8.2008 s tým, že pokiaľ chce mať právneho zástupcu, má si ho zabezpečiť vo vlastnom záujme, nakoľko polícia mu ho nezabezpečí, pretože k danej veci to nie je potrebné a nevyplýva to zo zákona. MUDr. R. V. sa k výsluchu nedostavil, preto nebolo zistené, čoho sa domáha v písomnom oznámení.“

Súd poukazuje na vec sa vzťahujúcu právnu úpravu (v znení účinnom v čase, kedy malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu):

Článok 46 ods. 3, Ústavy SR č. 460/1992 Zb., zaručuje každému ústavné právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Zákon vykonávajúci ustanovenie čl. 46 ods. 3 Ústavy SR, je zákon č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

Podľa základných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, je predmetom úpravy tohto zákona:

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Ustanovenie § 3 zák. č. 514/2003 Z.z., upravuje rozsah zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci:

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 15 ods. 1, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11.

Podaním zo dňa 7.9.2010, žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu, požiadal Ministerstvo vnútra SR, o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom.

Ministerstvo vnútra SR, listom zo dňa 3.3.2011, oznámilo žalobcovi, že žiadosti nevyhovie, nakoľko podľa názoru ministerstva vnútra, žalobca vo vzťahu k nemajetkovej ujme neunesol dôkazné bremeno a žiadnym spôsobom ju nepreukázal.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 1, zák. č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb, pričom podľa druhého odseku cit. ustanovenia, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Pre všetky právne tituly náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci platia spoločné ustanovenia - štvrtá časť zákona. Spôsob a rozsah náhrady škody upravuje § 17 v jednotlivých odsekoch takto:

(1) Uhradza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

(2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhradza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Súd teda konštatuje, že zákon nedefinuje "nesprávny úradný postup", z obsahu tohto pojmu ale vyplýva, že podľa konkrétnych okolností toho-ktorého prípadu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomocí určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pretože úradný postup nie je spravidla možné v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností, treba správnosť úradného postupu posudzovať i z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje. K nesprávnemu úradnému postupu môže dôjsť nielen pri úkonoch v rámci činnosti, pri ktorej štátny orgán nerozhoduje, ale tiež v rámci jeho rozhodovacej činnosti (nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie).

Podľa § 25 ods. 1, zákona č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone osobitným predpisom. Legislatívny odkaz na Občiansky zákonník je prirodzený pretože právna úprava nadväzuje na Občiansky zákonník, ktorý v tomto prípade pôsobí subsidiárne k právnej úprave zákona č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

V občianskom súdnom konaní sa pri rozhodovaní o náhrade škody taktiež postupuje podľa ustanovení druhej hlavy šiestej časti Občianskeho zákonníka, a to aj pri rozhodovaní o náhrade škody, spôsobenej pri výkone verejnej moci.

Opakom majetkovej ujmy je ujma nemajetková, ktorá spočíva v porušení právnych vzťahov upínajúcich sa na rôzne tzv. nemajetkové dobrá, ako sú život, zdravie, česť, sloboda alebo autorstvo, či iné.

Pri porovnaní stavu porastu žalobcu rastúceho pri hranici s pozemkom pani S. Y. zobrazeného na fotografiách na čl. 9 až 14 súdneho spisu sp. zn. 3C/237/2007 a stavu porastu žalobcu rastúceho pri hranici s pozemkom pani S. Y. zobrazeného na fotografiách na čl. 52 až 58 súdneho spisu sp. zn. 4C/74/2011 (fotografie vyhotovené pracovníkmi oddelenia kontroly KR PZ Prešov) je už na prvý pohľad zrejmý rozdiel a už len na základe týchto fotografií možno prijať záver, že rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 3C/237/2007, ktorý uznesením 3C237/2007 zo dňa 30.5.2008, pre späťvzatie žaloby konanie

zastavil a zaviazal MUDr. V. (vtedy žalovaného) na povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov z dôvodu podľa § 146 ods. 2, veta druhá OSP, v zmysle ktorej ak sa pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca, bolo vecne správne.

Žalobca v podaní, ktorého vybavenie považuje za nesprávny úradný postup sa zameril na slovo „vyklčoval“.

Krátky slovník slovenského jazyka uvádza tieto významy slova vyklčovať:

1. klčovaním odstrániť (porast): v. krovie

2. klčovaním zbaviť niečoho: v. stráž

(zdroj: <<http://slovník.azet.sk/pravopis/kratky-slovník/?q=vyklčovať>>)

Aj Krajský súd v Prešove v odôvodnení uznesenia 2Co/124/2008, zo dňa 25.9.2008, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti dôvody, pre ktoré žalobkyňa zobrala svoju žalobu voči Dr. V. späť vyhodnotil takto: „K späťvzatiu žaloby došlo z dôvodu, že žalovaný ešte pred prvým pojednávaním splnil to, čoho sa ona domáhala žalobou a iba z uvedeného dôvodu zobrala žalobu späť“ (posledný odsek čl. 101 spisu 3C/237/2007).

Na tomto mieste súd poukazuje na to, že vôbec nie je dôležité, či úkon, ktorým žalobca „ešte pred prvým pojednávaním splnil to, čoho sa ona domáhala žalobou“ sa nazve vyklčovanie, alebo vystrihanie porastu, či údržba porastu - podstatné je, že došlo k jeho odstráneniu.

Rozdiel medzi stavom porastu Dr. V. pred podaním žaloby S. Y. a následne po zastavení konania, je zrejмый z vyššie uvedených fotografií.

Pokiaľ policajný orgán vybavujúci oznámenie žalobcu v upovedomení oznamovateľa (žalobcu) listom sp. zn. ORP-P-660/PP-VT-08 zo dňa 8.9.2008, o tom, že bolo prešetrené jeho oznámenie zo dňa 9.7.2008 s výsledkom, že v danej veci nejde o trestný čin ani o priestupok, použil slovné spojenie: „Vo veci vyklčovania stromov, ktoré rástli na hranici pozemkov medzi železnými stĺpikmi, ktoré ste vykonali v mesiaci marec 2008 sa jedná o občiansko-právny spor, ktorý bol riešený Okresným súdom vo Vranove nad Topľou č.k.: 3C/237/2007“, vyhodnotil dôkazy ktoré vykonal, rovnako ako Krajský súd v Prešove v odôvodnení uznesenia 2Co/124/2008, zo dňa 25.9.2008.

I keď žalobca v odôvodnení odvolania podanému proti rozsudku okresného súdu zo dňa 11.11.2011 upozornil, že predmetom oznámenia Ministerstva vnútra SR zo dňa 16.12.2009 nebol žalobou namietaný nesprávny úradný postup orgánov polície pri vybavení jeho podania zo dňa 9.7.2008, nemožno pominúť, že v spomínanom oznámení sa konštatuje, že: „Policajt OO PZ v registratúrnom zázname zo dňa 8.9.2008 pod č. : ORP-P-660/PP-VT-08, uviedol vo vzťahu k vašej osobe skutočnosti, ktoré nemal žiadnym spôsobom prešetrené a preukázané.“

Vo vzťahu k citovanému súd uvádza, že týmto konštatovaním súd nie je viazaný a navyše sa s ním nestotožňuje - policajt OO PZ v registratúrnom zázname zo dňa 8.9.2008 pod č.: ORP-P-660/PP-VT-08, uviedol vo vzťahu k osobe Dr. V. skutočnosti, ktoré považoval za preukázané výpoveďou osoby podávajúcou vysvetlenie - výpoveďou S. Y. zo dňa 4.9.2008. Táto výpoveď (vysvetlenie) nemohla byť podrobená previerke práve z dôvodu odmietnutia podať vysvetlenie MUDr. V..

Pri teste proporcionality sa rovnako určujúcim pre rozhodnutie orgánu odložiť vec záznamom javí neposkytnutie súčinnosti oznamovateľa (žalobcu) a uspokojenie sa vec vybavujúceho policajta s obsahom vysvetlenia podaného S. Y..

Právu občana na prešetrenie ním uvádzaných skutočností (ak nasvedčujú tomu, že mohol byť spáchaný priestupok) orgánom oprávneným objasňovať priestupky zodpovedá jeho povinnosť podať vysvetlenie na preverenie podaného oznámenia o priestupku (s výnimkou podľa § 56 ods. 2 veta za bodkočiarkou zák. č. 372/1990 Zb.).

Súd konštatuje, že pri vybavení podania žalobcu zo dňa 9.7.2008, nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a vec vybavujúci policajt zistené okolnosti posúdil na základe zabezpečených vysvetlení správne, keď vec podľa § 60 ods. 3 písm. a) zák. č. 372/1990 Zb., o priestupkoch, v znení účinnom v čase od 1.apríla 2008 do 1. augusta 2008, teda v znení účinnom, v čase, kedy malo dôjsť k spáchaniu priestupku, odložil.

Súd poukazuje aj na to, že argumentácia právneho zástupcu žalobcu prednesená na pojednávaní konanom dňa 22.7.2014 spočíva v tom, že „nesprávnym úradným postupom orgánov policajného zboru pri vybavovaní oznámenia žalobcu zo dňa 9.7.2008 došlo k tomu, že jeho oznámenie nikdy nebolo vybavené zákonom predpísaným spôsobom, nemohlo byť ani zistené, či p. S. Y. spáchala priestupok, alebo nie. Takéto rozhodnutie prípadne o tom, že priestupok spáchala, nemohol žalobca predložiť v spomínanom konaní vedenom na OS Vranov nad Topľou, čo preňho znamenalo ujmu v tom, že trovy konania, ktoré mu boli uložené zaplatiť aj zaplatiť musel“, vlastne prejedukuje rozhodnutie správneho orgánu v prípade, že by vec neodložil ale začal konanie o priestupku.

Nad rámec uvedeného súd uvádza úvahu, že aj keby žalobcom tvrdené pochybenie orgánov polície by bolo možné považovať za postup priechiaci sa postupu, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov činnosti orgánu oprávnenému objasňovať priestupky, tak takto vyhodnotený postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z.z., len vo vzťahu k takému zásahu do práva na ochranu osobnosti a z toho plynúcej nemajetkovej ujmy, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve (iba) týmto nesprávnym úradným postupom.

V rámci súdneho konania však poškodený, aby bol úspešný, musí preukázať nasledujúce skutočnosti: existenciu nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci, vznik škody resp. nároku na nemajetkovú ujmu, príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci a vznikom škody resp. ujmy spôsobenou nesprávnym úradným postupom.

Žalobca existenciu majetkovej ujmy (škody) v konaní pred okresným súdom netvrdil a ani sa jej náhrady nedomáhal.

Vo vzťahu k uplatnenému nároku na zaplatenie nemajetkovej ujmy, súd uvádza, že cieľom dôkaznej povinnosti podľa § 120 ods. 1 OSP, bolo unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom toto bremeno spočívalo na žalobcovi. Dôkazným bremenom (v spojitosti s dôkaznou povinnosťou) sa rozumie zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. Ak v konaní zistený skutkový základ neumožňuje uzavrieť, že došlo k vzniku ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom, v takom prípade súd rozhoduje v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) sa pričíta tomu účastníkovi, na ktorom leží podľa predpisov hmotného práva dôkazné bremeno (zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva), t. j. žalobcovi.

Procesnoprávnym následkom neunesenia dôkazného bremena účastníkom konania je teda jeho neúspech v spore. Pri vyhodnotení dôkazov, čím treba, pravdaže, rozumieť aj zhodnotenie absencie dôkazov (vedúcej k neuneseniu dôkazného bremena žalobcom) možno vysloviť záver, že nie je naplnený jeden zo základných predpokladov vzniku zodpovednosti žalovaného za ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom (keby bol nesprávny úradný postup súdom konštatovaný) a preto nárok žalobcu na nemajetkovú ujmu v peniazoch z dôvodu nesprávneho úradného postupu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., nemôže byť daný.

Vzhľadom na vyššie uvedené, je už nadbytočné uvádzať, že žalobca nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi ním tvrdenou ujmu a (ním tvrdeným) nesprávnym úradným postupom.

Príčinnú súvislosť (kauzálny nexus) medzi nesprávnym úradným postupom a škodou resp. ujmu spôsobenou nesprávnym úradným postupom zákon č. 514/2003 Z.z. nevysvetľuje. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou (či nemajetkovou ujmu) vzťah príčiny a následku.

Otázka príčinnej súvislosti je otázkou skutkovou, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Právnym posúdením je vymedzenie, medzi ako ujmu (ako následkom) a ako skutočnosťou (ako príčinou) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda, resp. ujma, za ktorú je náhrada požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmu poškodeného (pokiaľ vznikla) a konkrétnym

konaním škodcu (ak je protiprávne) sa zisťuje príčinná súvislosť. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu - v našom prípade ujmu tvrdenú žalobcom - izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu.

Pre vznik zodpovednosti za neoprávnený zásah je potrebná existencia protiprávneho zásahu objektívne spôsobilého vyvolať ujmu spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby v priamej príčinnej súvislosti s ktorou došlo k neoprávnenému zásahu. Všetky podmienky musia byť splnené súčasne, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je právo fyzickej osoby domáhať sa ochrany a povinnosť subjektu zásahu súdom uloženú povinnosť znášať. Zásah musí byť spôsobilý narušiť integritu fyzickej osoby, znížiť hodnotu jej osobnosti, prívodiť jej ujmu na cti, dôstojnosti a spoločenskej vážnosti. Neoprávneným zásahom je zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, t.j. s právnym poriadkom.

Súd nezistil žalobcom vytkaný nesprávny úradný postup, z ktorého by mu plynul nárok na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch, preto žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, podľa ktorého, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Súd žalobu zamietol, preto žalovanému vzniklo právo na plnú náhradu trov konania.

Žalobca v podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovie.

Ďalej uviedol, že súd prvého stupňa rozhodol napadnutým rozsudkom opätovne potom, čo bol jeho prvý rozsudok, ktorým bol návrh zamietnutý, zrušený uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/55/2012 zo dňa 25.02.2013. Po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom a vrátené veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie sa uskutočnilo na súde prvého stupňa jediné pojednávanie, a to dňa 22.07.2014. V priebehu tohto pojednávania však súd nepostupoval v súlade s ustanovením § 118 ods. 2 O.s.p., keďže neuviedol, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné a ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné a ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané a ktoré dôkazy súd nevykoná aj keď ich účastníci navrhli. Súd prvého stupňa pochybil predovšetkým, keď na predmetnom pojednávaní neuviedol, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov považuje za zhodné a ktoré zostali sporné. Citované zákonné ustanovenie umožňuje nasmerovať aktivitu účastníka konania v smere navrhovania dôkazov na tie okolnosti, ktoré podľa názoru súdu zostali medzi účastníkmi sporné. V predmetnej veci takýto postup súdu mal za následok, že odvolateľovi sa nestalo známym, že súd považuje za sporné aj skutkové tvrdenia vzťahujúce sa k postupu policajta vybavujúceho jeho podanie zo dňa 09.07.2008. V skutočnosti v predmetnom konaní účastníci konania neprednášali sporné skutkové tvrdenia vzťahujúce sa k postupu policajta, činných orgánov PZ pri vybavovaní podania odvolateľa zo dňa 09.07.2008. Spornosť postoja medzi účastníkmi spočívala v ich odlišných názoroch na jeho nárok požadovať v dôsledku nesprávneho úradného postupu náhradu nemajetkovej ujmy.

Súd prvého stupňa vo svojom prvom rozsudku zo dňa 11.11.2011 zamietol návrh odôvodňujúci takéto rozhodnutie záverom, že „Súd považuje obsah písomného oznámenia Ministerstva vnútra SR zo dňa 16.12.2009 a písomného upovedomenia o prijatých opatreniach OR PZ Vranov nad Topľou zo dňa 13.05.2010 týkajúce sa nedostatkov zistených oddelením kontroly KR PZ v konaní ORP-P-660/PP-VT-2008 pri vybavovaní podania žalobcu zo dňa 09.07.2008 za dostatočné zadostučinenie vzhľadom na ujmu (tvrdenú žalobcom) spôsobenú nesprávnym úradným postupom“.

Citované odôvodnenie súdu prvého stupňa neponecháva žiaden priestor pre pochybnosti o tom, že súd prvého stupňa vo svojom rozsudku zo dňa 11.11.2012 dospel k skutkovému záveru, že k nesprávnemu úradnému postupu došlo.

Ako vyplýva zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 22.07.2014, na tomto pojednávaní nebolo vykonané žiadne dokazovanie. Napriek uvedenému súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku vyslovil skutkový záver „Súd nezistil žalobcom vytykaný nesprávnym úradný postup, z ktorého by mu plynul nárok na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch, preto žalobu zamietol.“

Podľa názoru odvolateľa postup súdu, keď skutkový stav (vo vzťahu k nesprávnemu úradnému postupu) vyhodnotí inak, ako vo svojom prvom rozhodnutí, v prípade, keď skutkové závery vo vzťahu k tejto okolnosti nie sú žiadnym účastníkom napádané, odvolacím súdom spochybnené, nezodpovedá zásade spravodlivého súdneho konania aj výrazom svojvôle, nepredvídateľnosti a nepreskúmateľnosti postupu súdu pri hodnotení dôkazov.

So zreteľom na skutočnosť, že súd prvého stupňa zamietol žalobu, pretože „nezistil žalobcom vytykaný nesprávny úradný postup“, nezaoberal sa pokynmi odvolacieho súdu vo vzťahu k odôvodneniu svojho prvého právneho záveru o tom, že odvolateľovi nevzniklo právo na náhradu nemajetkovej ujmy.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p. a zistil, že nie sú podmienky ani na potvrdenie ani na zmenu napadnutého rozsudku.

Treba prisvedčiť žalobcovi, že odôvodnenie skoršieho rozhodnutia súdu prvého stupňa zo dňa 11.11.2011 č.k. 4C/74/2011-141, ktorým súd žalobu zamietol, neponecháva žiaden priestor pre pochybnosti o tom, že dospel k skutkovému záveru, že k nesprávnemu úradnému postupu došlo.

Aj keď uvedené rozhodnutie neobsahuje bližšie odôvodnenie, ako súd k uvedenému záveru dospel, z obsahu spisu možno vyvodíť, že si osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Na pojednávaní dňa 09.08.2011 právna zástupkyňa žalobcu uviedla, „že z vyjadrenia žalovaného nie je zrejmé, či uznáva, že zo strany štátnych orgánov došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Poukazuje na spôsob vybavenia oznámenia žalobcu z 09.07.2008, z ktorého obsahu je zrejmé, že ide o oznámenie o priestupku, pričom vec vybavujúci policajt vo svojom oznámení zo dňa 08.09.2008 vec vybavil nepravdivým záverom, že zo strany žalobcu došlo k vyklčovaniu stromov a týmto záverom zmaril objasnenie priestupku.“ Právna zástupkyňa žalovaného následne poukázala na to, „že aj keď žalovaný pripúšťa, že zo strany jednotlivých pracovníkov policajného zboru došlo k nesprávnemu úradnému postupu, tento zásah nie je zásahom, ktorý by oprávňoval žalobcu uplatňovať si nemajetkovú ujmu s tým spojenú, vyjadrenú v peniazoch.“

Skutkový záver súdu prvého stupňa, že k nesprávnemu úradnému postupu došlo, nebol spochybnený ani v odvolacom konaní po podaní odvolania.

Odvolací súd uznesením zo dňa 25.02.2013 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, keďže z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nebolo možné zistiť, ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobcom tvrdená ujma nezakladá nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Rovnako treba prisvedčiť odvolateľovi, že súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku prijal prekvapujúci záver, že k nesprávnemu úradnému postupu pri vybavovaní jeho podania zo dňa 09.07.2008 nedošlo.

Odvolací súd má za to, že prekvapivým je aj rozhodnutie súdu prvého stupňa založené na nepredvídateľne iných dôvodoch, než na ktorých založil svoje skoršie rozhodnutie súd prvého stupňa a ktoré neboli spochybnené ani v odvolacom konaní, ktoré mu predchádzalo, pričom účastník konania nemal možnosť namietat správnosť nového dôvodu zaujatého až v novom rozhodnutí.

Zabrániť vydaniu takéhoto nepredvídateľného rozhodnutia bolo možné, ak by súd prvého stupňa na pojednávaní, ktoré vydaniu takéhoto rozhodnutia predchádzalo, postupoval v zmysle ustanovenia § 118 ods. 2 O.s.p. a uviedol, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné a ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné.

Odvolací súd sa stotožňuje s námietkou odvolateľa, že postup súdu, keď skutkový stav (vo vzťahu k nesprávnemu úradnému postupu) vyhodnotí inak, ako vo svojom prvom rozhodnutí, v prípade, keď skutkové závery vo vzťahu k tejto okolnosti nie sú žiadnym účastníkom napádané, odvolacím súdom spochybnené, nezodpovedá zásade spravodlivého súdneho konania a je výrazom svojvôle, nepredvídateľnosti a nepreskúmateľnosti postupu súdu pri hodnotení dôkazov.

Ak si súd prvého stupňa už osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov smerujúce k záveru o existencii nesprávneho úradného postupu, následný celkom odlišný postup, smerujúci k celkom odlišnému záveru, musí v odôvodnení svojho rozhodnutia náležitým spôsobom odôvodniť.

Keďže súd prvého stupňa ničím nevysvetlil svoj odklon od postupu, ktorým si osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov, odňal tak žalobcovi možnosť k tejto neexistujúcej úvahe súdu zaujať stanovisko, čím mu bola odňatá zákonná možnosť spochybniť v odvolacom konaní správnosť vydaného rozhodnutia.

Keďže vo vzťahu k právne významnej otázke v tomto konaní spočívajúcej v závere o existencii nesprávneho úradného postupu si súd prvého stupňa už osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov, prípadne odlišný postup tak, ako ho zvolil súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí musí súd prvého stupňa náležitým spôsobom odôvodniť v súlade s postupom podľa ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p.

Keďže súd prvého stupňa svoj odlišný postup náležitým spôsobom neodôvodnil a svoje rozhodnutie založil na to, že nezistil žalobcom vytykaný nesprávny úradný postup, odvolací súd vychádzajúc z uvedeného napadnutý rozsudok postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) a ods. 3 O.s.p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Prvostupňový súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.